

آیا امنیت نجات ابدی یک جواز برای گناه است؟

معمول ترین مخالفت برای اعتقاد به امنیت ابدی برای نجات این است که ظاهراً به مردم اجازه می دهد هر طوری که دلشان می خواهد زندگی کنند و هنوز نجات را داشته باشند. در حالیکه از نظر تکنیکی این درست است، اما در واقع درست نیست. یک شخص که حقیقتاً بوسیله عیسی مسیح نجات یافته است دیگر بطور عمدی به گناهان خود ادامه نمی دهد. ما باید این دومی را تشخیص دهیم که یک مسیحی چطور باید زندگی کند و یک شخص برای دریافت نجات چه باید بکند.

کتاب مقدس واضحاً می گوید نجات تنها با فیض است، فقط بوسیله ایمان و تنها در عیسی مسیح (یوحنا ۳ : ۱۶ و افسسیان ۲ : ۸-۹ و یوحنا ۱۴ : ۶). درست وقتی که یک شخص حقیقتاً به عیسی مسیح ایمان می آورد، او نجات یافته و نجاتش ابدیست. نجات بوسیله ایمان بدست می آید، اما با اعمال ادامه می یابد. پولس رسول به این موضوع در غلاطیان ۳ : ۳ اشاره می کند وقتیکه می پرسد "آیا اینقدر بیفهم هستید؟" که به روح شروع کرده، الان جسم کامل می شوید؟" اگر ما با ایمان نجات یافته ایم، همانطور هم نجات ما با ایمان بقا می یابد. ما نمی توانیم نجاتمان را بخریم. بنابراین، نه می توانیم نجاتمان را بدست آوریم و نه آنرا حفظ کنیم. خداست که نجات ما را حفظ می کند (یهودا ۲۴). دست خداست که ما را محکم در دستش نگه می دارد (یوحنا ۱۰ : ۲۸-۲۹). این محبت خداست که هیچ چیز نمی تواند ما را از آن جدا کند (رومیان ۸ : ۳۸-۳۹).

هر نوع انکار اطمینان به حفظ نجات ابدی، در واقع این را می رساند که ما با سعی خودمان و از طریق اعمالمان باید نجاتمان را حفظ کنیم. این کاملاً برخلاف اعتقاد نجات با فیض است. ما بخاطر کار مسیح نجات یافته ایم نه کار خودمان (رومیان ۴ : ۳-۸). ادعای اینکه ما باید کلام خدا را اطاعت کنیم و یا زندگی خدا پسندانه داشته باشیم تا بتوانیم نجاتمان را حفظ کنیم مثل این است که بگوییم مرگ عیسی برای پرداخت جریمه گناهان ما کافی نبود. مرگ عیسی کاملاً کافی بود تا جریمه همه گناهان را در گذشته، حال، و آینده چه قبل و چه بعد از نجات بپردازد (رومیان ۵ : ۸ و ۱۰ و ۱۵ : ۳ و ۲۰ و ۲۱ : ۵).

آیا این یعنی یک مسیحی هر طور که بخواهد می تواند زندگی کند و هنوز نجات خود را داشته باشد؟

این یک سوال فرضی است، چون کتاب مقدس کاملاً واضح می گوید که یک ایماندار حقیقی هر طور که بخواهد زندگی نمی کند. مسیحیان مخلوقات جدید هستند (۲ قرنیتان ۵ : ۱۷). مسیحیان میوه های روح را از خود نشان می دهند (غلاطیان ۵ : ۲۲-۲۳)، نه اعمال جسم را (غلاطیان ۵ : ۱۹-۲۱). اول یوحنا ۳ : ۶-۹ واضحاً می گوید که مسیحیان حقیقی در گناه دائمی زندگی نمی کنند. در مورد اتهام به اینکه فیض باعث تشویق گناه می شود، پولس رسول اعلام می کند "پس چه گوییم؟ آیا در گناه بمانیم تا فیض افزون گردد؟ حاشا! مایانیکه از گناه مردیم چگونه دیگر در آن زیست کنیم؟" (رومیان ۶ : ۱-۲).

امنیت نجات ابدی جواز برای گناه کردن نیست. بلکه، این امنیتی است که برای آنانی که به مسیح اطمینان می کنند محبت خدا ضمانت شده است. دانستن و درک این هدیه بزرگ نجات خدا بر عکس

گرفتن جواز گناه عمل می کند. چطور کسی می تواند با علم به قیمتی که عیسی مسیح برای ما پرداخت، به زندگی در گناه ادامه بدهد (رومیان ۶ : ۱۵ - ۲۳)؛ چطور کسی می تواند محبت بدون عوض و ضمانت شده خدا را به آنهایی که ایمان می آورند درک کند و آن محبت را گرفته به صورت مسیح پرت کند؟ چنین کسی نشان نمی دهد که امنیت نجات ابدی به او جواز گناه کردن داده است، بلکه نشان می دهد که واقعا نجات از طریق عیسی مسیح را تجربه نکرده است. "هر که در وی ثابت است گناه نمی کند و هر که گناه می کند او را ندیده است و نمی شناسد" (۱ یوحنا ۳: ۶).

منبع: ایمانداران